

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 824

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 30 noiembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.761. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	2	1.771. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	7
1.762. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	2	1.772. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	7
1.763. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	3	1.773. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	8
1.764. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	3	1.774. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	8
1.765. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	4	1.775. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	9
1.766. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	4	1.776. — Decret privind înaintarea în gradul de contraamiral cu două stele a unui contraamiral de flotilă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	9
1.767. — Decret privind înaintarea în gradul profesional de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor	5	1.777. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	10
1.768. — Decret privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele a unui general-maior cu două stele din Ministerul Apărării Naționale	5	1.778. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	10
1.769. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	6	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
1.770. — Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	6	Decizia nr. 1.560 din 18 noiembrie 2009 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României și Președintele României, formulată de președintele Senatului	
			11–16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Buda *Dumitru Ioan* se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.761.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Căbulea *Sabin Ioan-Nicolae* se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.762.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Guran *Dumitru* Lucian-Florin se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.763.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Merce *Ioan* Terente se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.764.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Tobă *Gheorghe* Petre se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.765.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Tudor *Alexandru* Dănuț se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.766.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul profesional
de chestor principal de poliție a unui chestor de poliție
din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, interimar,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul chestor de poliție Vlădulescu *Nicolae* Aurel se înaintează în gradul profesional de chestor principal de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.767.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele
a unui general-maior cu două stele
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general-maior cu două stele Oprea *Cristea* Ștefan se înaintează în gradul de general-locotenent cu trei stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.768.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Angelescu *Nistor Viorel* se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.769.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Bălăceanu *Iosif Virgil* se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.770.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Chiriță *Octavian* Mihai se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.771.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Petre *Constantin* Valentin se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.772.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Plăvițu *Ion* Dan se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.773.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Sirbu *Constantin* Ioan se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.774.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna general de brigadă cu o stea Șerban *Ilie* Floarea se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.775.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înaintarea în gradul de contraamiral cu două stele
a unui contraamiral de flotilă cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul contraamiral de flotilă cu o stea Vâlsan *Petre* Niculae se înaintează în gradul de contraamiral cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.776.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Alexandru *Constantin* Ion i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.777.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 130/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Coșcodaru *Nicolae* Ion i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 noiembrie 2009.
Nr. 1.778.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.560

din 18 noiembrie 2009

asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României și Președintele României, formulată de președintele Senatului

Prin Adresa nr. I 810 din 19 octombrie 2009, președintele Senatului a sesizat Curtea Constituțională „cu privire la intervenția unui conflict de natură constituțională între Parlamentul României și Președintele României, motivat de încălcarea dreptului constituțional al Parlamentului României de a aproba numirea unor membri ai Guvernului, drept ce îi revine în exercitarea atribuției reglementată de art. 85 alin. (1) coroborat cu art. 85 alin. (3) din Constituție”.

Sesizarea a fost formulată în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție, precum și ale art. 10, art. 11 alin. (1) pct. A lit. e) și art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. J 5.773 din 19 octombrie 2009 și formează obiectul Dosarului nr. 7.757 E/2009.

În motivarea sesizării se susțin, în esență, următoarele:

Prin Decretul nr. 1.357 din 1 octombrie 2009 pentru revocarea din funcție a unui membru al Guvernului, Președintele României a dispus, la propunerea primului-ministru, revocarea din funcție a domnului Dan Nica, viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor, din partea Partidului Social Democrat. La aceeași dată, Președintele României a emis Decretul nr. 1.358 din 1 octombrie 2009 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar prin care a dispus desemnarea domnului Vasile Blaga, ministrul dezvoltării regionale și locuinței, să îndeplinească interimar funcția de viceprim-ministru, ministru al administrației și internelor. Desemnarea de către Președintele României, la propunerea primului-ministru, a unui membru al Partidului Democrat Liberal pentru preluarea portofoliilor de viceprim-ministru și de ministru al administrației și internelor (deținute anterior de un membru al Partidului Social Democrat) a condus la schimbarea structurii/compoziției politice a Guvernului, astfel cum a fost aceasta validată de Parlament în data de 22 decembrie 2008. Or, față de dispozițiile art. 85 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora, dacă prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului, Președintele României poate numi unii membri ai Guvernului numai pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru, s-a creat un conflict juridic de natură constituțională între Parlament și Președinte, prin eludarea de către Președintele României a normelor constituționale și organice referitoare la desemnarea unui membru al Guvernului, norme care reglementează atribuția Parlamentului de a aproba propunerea primului-ministru, anterior exercitării de către Președintele României a atribuției de numire a unui membru al Guvernului. „Prin emiterea Decretului nr. 1.358 din data de 1 octombrie 2009, Președintele României își arogă puterea de a schimba compoziția politică a Guvernului, deși această putere aparține, conform art. 85 alin. (3) din Constituție, exclusiv Parlamentului României.”

Se arată, totodată, că art. 85 alin. (3) din Constituție nu distinge după cum este vorba de numirea unor miniștri interimari sau titulari, iar unei formulări generale a textului legal trebuie să îi corespundă o aplicare a sa tot generală, fără a introduce

distincții pe care legea nu le conține. A interpreta această normă în sensul că ar statua exclusiv o regulă referitoare la numirea miniștrilor titulari, nu și a miniștrilor interimari, ar însemna adăugarea la textul constituțional și, mai mult, ar însemna crearea unui regim discriminatoriu între candidații la funcția de ministru, în sensul că numai unii dintre aceștia ar trebui supuși verificărilor și apoi aprobării Parlamentului.

Mai mult, prin emiterea decretului menționat, Președintele a încălcat și prevederile art. 107 alin. (4) din Constituție, a cărui singură interpretare posibilă este aceea că Președintele României nu are posibilitatea de a desemna un ministru interimar în ipoteza încetării prin revocare a funcției ministrului anterior. Rezultă că prin acest decret Președintele României a realizat o veritabilă numire a domnului Vasile Blaga în funcțiile de viceprim-ministru, respectiv de ministru al administrației și internelor, aducând astfel atingere ordinii constituționale și prejudiciind echilibrul puterilor statului prin împiedicarea puterii legislative de a-și exercita drepturile constituționale ce îi revin cu ocazia formării/remanierii Guvernului, ceea ce reprezintă un act grav de încălcare a Constituției.

Se mai arată că „artificial lingvistic utilizat de Președintele României în Decretul nr. 1.358 din 1 octombrie 2009 care privește desemnarea domnului Vasile Blaga să îndeplinească interimar funcția de viceprim-ministru, ministru al administrației și internelor, unde se face referire la o așa-zisă «demitere» din funcție a domnului Dan Nica nu poate justifica încălcarea prevederilor art. 107 alin. (4) din Constituție.”

Se invocă și considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 356 din 5 aprilie 2007 și nr. 98 din 7 februarie 2008.

Se solicită Curții soluționarea conflictului de natură constituțională menționat, obligarea autorității publice care a încălcat normele constituționale (Președintele României) „la remedierea situației create de încălcarea art. 85 alin. (3) din Constituție, prin anularea de către acesta a actului nelegal emis” și obligarea primului-ministru al României ca, în aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Constituție, „să solicite Parlamentului României aprobarea numirii unui membru al Guvernului”.

În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, cererea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Președintelui României, pentru a prezenta punctele lor de vedere asupra conținutului conflictului juridic de natură constituțională și a eventualelor căi de soluționare a acestuia.

Senatul a comunicat punctul său de vedere prin Adresa nr. I 871 din 26 octombrie 2009, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 14.440 din 26 octombrie 2009. Pentru aceleași motive arătate în cuprinsul cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, se consideră că s-a născut un astfel de conflict între Parlamentul României și Președinte, „prin eludarea de către Președintele României a normelor constituționale și organice referitoare la desemnarea unui membru al Guvernului, norme care consacră atribuția

Parlamentului de a aproba propunerea primului-ministru, anterior exercitării de către Președintele României a atribuției de numire a unui membru al Guvernului.”

Camera Deputaților a comunicat punctul său de vedere prin Adresa nr. 1/2.518 din 26 octombrie 2009, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 14.445 din 26 octombrie 2009, în sensul că în cauză „nu există, de fapt, niciun conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Președintele României.” Se arată că dispozițiile art. 85 alin. (3) din Constituție, referitoare la remanierea guvernamentală, nu au aplicabilitate la situația de fapt invocată ca motiv al unui conflict juridic de natură constituțională. Termenul de remaniere guvernamentală folosit de art. 85 alin. (2) și (3) din Constituție „se raportează la continuarea mandatului Guvernului și nu are nimic comun cu o perioadă tranzitorie din activitatea acestuia. Conceptual și practic, remanierea guvernamentală este incompatibilă cu numirea unor miniștri interimari și cu atât mai puțin nu se poate reduce la instituirea unui interimat ministerial, care prin definiție este o formulă de provizorat pentru o perioadă limitată de timp.[...] ar fi fost incidente prevederile art. 85 alin. (3) din Constituție, invocate de semnatarul cererii, numai în situația ipotetică în care primul-ministru ar fi propus în locul miniștrilor menționați în cererea transmisă Curții Constituționale, în funcțiile vacante, alte persoane din rândurile Partidului Democrat-Liberal sau a unor independenți.” Se mai arată că deciziile Curții Constituționale, invocate în cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, „nu au legătură cu situația de fapt expusă în cererea adresată Curții și, prin urmare, nu au relevanță în cauză.” Cu privire la susținerea referitoare la încălcarea de către Președintele României a dispozițiilor art. 107 din Constituție, se arată că nu poate fi reținută. Se consideră că art. 107 alin. (3) din Constituție conține sintagma „cu excepția revocării” întrucât se referă la primul-ministru, care, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, nu poate fi revocat de către Președintele României.

Președintele României a comunicat cu Adresa nr. 3.285 din 26 octombrie 2009, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 14.426 din 26 octombrie 2009, punctul său de vedere în sensul că „nu există un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Președintele României, deoarece nu suntem nici în prezența unei atribuții pe care Președintele României ar fi trebuit s-o exercite și nu a exercitat-o, și nici în situația arogării unor competențe care aparțin altor autorități publice.” Se arată că „nu există nicio dispoziție constituțională sau legală din care să rezulte că art. 85 se aplică și în cazul miniștrilor interimari, aceștia fiind clar delimitați de miniștrii titulari în Constituție, fiindu-le consacrate articole diferite.” În plus, „interpretarea potrivit căreia este necesară aprobarea Parlamentului atunci când se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului prin desemnarea unor miniștri interimari este excesivă și pune în discuție însăși esența instituției interimatului de a asigura continuitatea Guvernului până la numirea miniștrilor interimari.” Se apreciază că, în motivarea cererii adresată Curții, „se face o gravă confuzie între numirea unui membru al Guvernului în calitate de ministru titular și situația interimatului, ca măsură provizorie, intervenită fortuit, ca urmare a demisiilor intempestive”. Jurisprudența Curții Constituționale invocată în motivarea cererii are în vedere candidații la funcția de ministru, iar nu miniștrii interimari, aplicarea dispozițiilor art. 85 din Constituție, în interpretarea dată de Curtea Constituțională, fiind obligatorie numai atunci când se numește un nou membru al Guvernului.

Cât privește desemnarea unui ministru interimar ca urmare a revocării din funcție a unui membru al Guvernului, se arată că

excepția instituită de dispozițiile art. 107 alin. (3) din Constituție îl privește numai pe primul-ministru, deoarece numai acesta nu poate fi revocat de Președintele României. Excepția fiind de strictă interpretare și aplicare este incidentă numai în situația expres prevăzută de lege, respectiv în cazul primului-ministru. Însă atunci când în discuție se află miniștri care, potrivit art. 106 din Constituție, pot fi revocați, art. 107 alin. (3) se aplică în mod corespunzător în toate situațiile prevăzute de art. 106, fără nicio excepție.

Se solicită Curții Constituționale să constate că în cauză nu există un conflict juridic de natură constituțională, precum și inadmisibilitatea capetelor subsecvente de cerere, referitoare la anularea decretului de desemnare a unui ministru interimar și la obligarea primului-ministru de a solicita Parlamentului României aprobarea numirii unui nou membru al Guvernului.

Dezbaterile asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională au avut loc la data de 29 octombrie 2009 și s-au desfășurat potrivit prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu citarea părților și ascultarea concluziilor reprezentanților acestora, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 58 din Legea nr. 47/1992, a amânat deliberarea la data de 11 noiembrie 2009 și apoi la data de 18 noiembrie 2009.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, formulată de președintele Senatului, punctele de vedere ale Senatului, Camerei Deputaților și Președintelui României, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorităților publice aflate în conflict, dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritățile publice.

Art. 34 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 prevede că „(2) *Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii.*” În prezenta cauză, potrivit cererii formulate, autoritățile publice aflate în conflict sunt Parlamentul României și Președintele României, *textele* constituționale asupra cărora poartă conflictul sunt cele ale art. 85 alin. (1) și (3) din Constituție, respectiv cele ale art. 107 alin. (3) și (4) din Constituție, iar *opinia autorului* cererii este aceea că desemnarea de către Președintele României a unui ministru interimar, prin decretul menționat în sesizare, s-a făcut cu încălcarea competenței Parlamentului de a aproba numirea ministrului în cauză. În finalul cererii se face și precizarea că, „chiar dacă s-ar aprecia că prin emiterea Decretului nr. 1.358 din 1 octombrie 2009 Președintele României nu și-a arogat competențe ce nu îi aparțineau, ci doar a exercitat o competență cu încălcarea procedurii prealabile impuse de o normă constituțională (numirea unui ministru în absența aprobării prealabile dată de către Parlamentul României), trebuie reținut că [...] în sfera conflictelor juridice de natură constituțională este inclus orice conflict juridic de acest fel intervenit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea.”

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că un conflict juridic de natură constituțională dintre autorități publice presupune „*acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit*

Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor. (Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005). De asemenea, Curtea a mai statuat că textul art. 146 lit. e) din Constituție „*stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea.*” (Decizia nr. 270 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 15 aprilie 2008).

Raportând datele speței la considerentele de principiu reținute din jurisprudența sa, Curtea Constituțională urmează să decidă dacă aspectele sesizate în cererea președintelui Senatului întrunesc elementele constitutive ale unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Președintele României. Astfel, pentru a stabili dacă, prin emiterea decretului de desemnare a unui ministru membru al Partidului Democrat Liberal ca ministru interimar în funcția de ministru ocupată anterior revocării de un ministru aparținând Partidului Social Democrat, Președintele României a încălcat dreptul Parlamentului prevăzut de dispozițiile art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea urmează să analizeze ipoteza aplicării acestor prevederi constituționale.

Curtea constată, mai întâi, că art. 85 din Constituție, având ca denumire marginală „*Numirea Guvernului*”, **reglementează procedura de desemnare a candidatului pentru funcția de prim-ministru și numirea Guvernului**, fiind prevăzute 3 cazuri în care Președintele României numește Guvernul [alin. (1)] sau numai pe unii membri ai Guvernului [alin. (2) și (3)].

Conform art. 85 alin. (2) și (3) din Constituție, „(2) *În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului.*”

(3) *Dacă prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului, Președintele României va putea exercita atribuția prevăzută la alineatul (2) numai pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru.*”

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 85 alin. (2) și (3) din Constituție, a celor ale art. 106 potrivit cărora „*Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege*”, ale art. 107 alin. (3) și (4) care stabilesc durata maximă a interimatului, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, potrivit căroră „*Numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, se face de Președintele României, la propunerea primului-ministru*”, rezultă că, în cazul încetării funcției de membru al Guvernului, primul-ministru are obligația de a propune și **Președintele României are obligația de a numi**, prin decret, într-un termen de cel mult 45 de zile, **un nou ministru titular**.

Alin.(3) al art. 85 din Constituție, invocat ca temei al cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, impune ca numirea ministrului să se realizeze pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru, în situația în care prin propunerea de „*remaniere*” se schimbă „*structura*” sau „*compoziția politică*” a Guvernului.

Remanierea guvernamentală reprezintă înlocuirea unor membri ai Guvernului cu alte persoane care nu se regăsesc pe

lista inițială aprobată de Parlament, prin acordarea votului de încredere.

Reglementând *structura Guvernului*, în art. 102, Constituția României prevede că „(3) *Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică.*” Textul constituțional nu face nicio referire la numărul de ministere sau la nominalizarea acestora. Prin urmare, în lipsa unor norme exprese prevăzute prin lege organică, structura Guvernului este cea aprobată prin hotărârea Parlamentului de acordare a încrederii Guvernului, sau cea aprobată prin hotărârea Parlamentului privind schimbarea structurii Guvernului, la cererea primului-ministru. În acest sens sunt dispozițiile art. 36 și art. 37 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor. Potrivit art. 36 din actul normativ menționat, „*Ministerele și miniștrii se aprobă de către Parlament, prin acordarea votului de încredere asupra Programului de guvernare și întregii liste a Guvernului, la investitură*” iar, potrivit art. 37 alin. (1), „*Primul-ministru poate cere Parlamentului modificarea structurii Guvernului prin înființarea, desființarea sau, după caz, divizarea ori comasarea unor ministere. În astfel de situații prevederile art. 36 se aplică în mod corespunzător.*”

Compoziția politică privește partidele care intră în alcătuirea Guvernului, schimbarea compoziției politice intervenind în situația în care prin remanierea guvernamentală este cooptat sau, după caz, scos de la guvernare un partid politic sau mai multe.

Prin Decizia nr. 356 din 5 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2007, invocată în motivarea sesizării, Curtea a reținut următoarele: „În situația **investirii Guvernului și aprobării Programului de guvernare**, Parlamentul îi verifică, prin comisiile permanente, pe candidații pentru funcția de ministru și apoi dezbate și aprobă prin hotărâre, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, cu votul majorității deputaților și senatorilor, Programul de guvernare și lista completă a Guvernului.

Hotărârea Parlamentului, semnată de președinții Camerelor, se înaintează de către aceștia de îndată Președintelui României, spre a proceda la numirea Guvernului; acestea sunt prevederile art. 76 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

— Numirea Guvernului de către Președintele României nu se face la sesizarea primului-ministru, ci la sesizarea Președinților celor două Camere ale Parlamentului și în baza hotărârii Parlamentului de aprobare a Programului de guvernare și a listei complete a membrilor Guvernului.

Obligația constituțională a Președintelui României se fundamentează pe hotărârea Parlamentului și, în executarea acesteia, Președintele emite decretele de numire în funcție a membrilor Guvernului, urmată de depunerea jurământului de credință cerut de lege.

— Candidații la funcția de ministru înscriși pe lista Guvernului, propusă de candidatul pentru funcția de prim-ministru, sunt audiați de comisiile permanente ale Camerelor Parlamentului, competente potrivit obiectului de activitate al funcției candidatului de ministru și, pe baza constatărilor făcute, acestea emit avize favorabile sau avize de respingere [...].

Aceasta este procedura prevăzută de art. 72 alin. 2 și 3 și art. 76 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Și în situația remanierii guvernamentale, prevăzută de art. 85 alin. (3) din Constituție, se aplică întocmai procedura prevăzută de art. 72 alin. 2 și 3 și art. 76 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. [...].

Hotărârile Parlamentului au la bază constatările făcute de comisiile permanente parlamentare privind corespunderea pe funcție a candidaților propuși și, în temeiul acestor garanții, urmează investirea în funcție de către Președintele României, depunerea jurământului și intrarea în exercițiul funcțiunii.

Acesta este cadrul juridic obligatoriu pentru situațiile prevăzute de art. 85 alin. (1) și (3) și art. 103 din Constituție, dispoziții dezvoltate în prevederile Regulamentului ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului.”

Prin Decizia nr. 98 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 22 februarie 2008, Curtea a statuat că, în cazul prevăzut de art. 85 alin. (3) din Constituție, numirea de către Președintele României a miniștrilor este un act de executare a hotărârii Parlamentului și de investire, pe această bază, a miniștrilor, de către șeful statului. Hotărârea organului reprezentativ suprem al poporului român [art. 61 alin. (1) din Constituția României] este un act obligatoriu, pe care Președintele nu l-ar putea refuza decât prin săvârșirea unor fapte grave de încălcare a Constituției.

Acesta este cadrul legal și jurisprudențial la care se raportează cererea adresată Curții Constituționale, adică cel corespunzător **numirii unor membri ai Guvernului, în cazul remanierii guvernamentale care are ca efect schimbarea structurii sau a compoziției politice a Guvernului.**

Se constată însă că **situația juridică supusă examinării Curții** prin cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională formulată de președintele Senatului **este diferită de aceea expusă anterior**, ceea ce determină, în mod corespunzător, incidența altor dispoziții constituționale.

Astfel, prin Decretul nr. 1.357 din 1 octombrie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 1 octombrie 2009, Președintele României, la propunerea primului-ministru, l-a revocat din funcție pe domnul Dan Nica, viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor. Cele două funcții — de viceprim-ministru și de ministru al administrației și internelor — fuseseră anterior comasate, schimbându-se astfel structura Guvernului aprobată prin votul de investitură al Parlamentului. Comasarea, cu consecința schimbării structurii Guvernului, a fost aprobată prin Hotărârea Parlamentului nr. 1 din 11 februarie 2009 privind schimbarea structurii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 11 februarie 2009.

Prin Decretul nr. 1.358 din 1 octombrie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 1 octombrie 2009, Președintele României l-a desemnat pe domnul Vasile Blaga, ministrul dezvoltării regionale și locuinței, să îndeplinească interimar funcția de viceprim-ministru, ministru al administrației și internelor.

Curtea reține că prin decretul Președintelui României anterior menționat **nu a fost numit un ministru titular pe funcția rămasă vacantă, ci a fost desemnat un ministru din cadrul aceluiași cabinet pentru a se asigura interimatul funcției până la numirea noului ministru**, în cadrul termenului constituțional de cel mult 45 de zile, prevăzut de art. 107 alin. (4) din Legea fundamentală.

Astfel, potrivit art. 107 alin. (3) și (4) din Constituție, „(3) Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, **Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar**, pentru a îndeplini atribuțiile primului-ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern.

(4) **Prevederile alineatului (3) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.**”

În același sens sunt și dispozițiile art. 9 din Legea nr. 90/2001, potrivit căroră: „Art. 9. — (1) Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, **Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar**, pentru a îndeplini atribuțiile primului-ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern în cel mult 45 de zile.

(2) **Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.**

(3) **În situațiile prevăzute la alin. (2), înăuntrul termenului de 45 de zile, primul-ministru va iniția procedurile prevăzute de lege pentru numirea unui alt membru al Guvernului.**”

Interimatul reprezintă situația în care o persoană îndeplinește, în condițiile stabilite de lege, pe o perioadă determinată, atribuțiile unei alte persoane ce ocupă o demnitate sau o funcție publică. Interimatul funcției de ministru se referă la situația în care conducerea unui minister este exercitată, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile, de un alt membru al Guvernului decât ministrul titular, a cărui funcție a încetat în condițiile art. 106 din Constituție, sau care este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile. Având în vedere rolul miniștrilor care, potrivit art. 46 din Legea nr. 90/2001, exercită conducerea ministerelor și le reprezintă „în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție”, ceea ce impune continuitate în activitatea acestora, instituția interimatului oferă soluția constituțională pentru asigurarea acestei continuități până la identificarea și propunerea de către primul-ministru a unor înlocuitori pentru exercitarea funcțiilor de ministru devenite vacante. Această procedură este compatibilă cu mandatul acordat de Parlament prin votul de investitură, fiind menită să asigure buna funcționare a Guvernului, în vederea realizării atribuțiilor acestuia.

Potrivit susținerilor cuprinse în sesizare, întrucât art. 85 alin. (3) din Constituție nu distinge după cum este vorba de numirea unor miniștri titulari sau interimari, acesta s-ar aplica în ambele situații, cu consecința numirii — atât a noilor membri ai Guvernului, cât și a miniștrilor interimari — pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru, în cazul în care au loc schimbări în structura sau compoziția politică a Guvernului.

Această interpretare a dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Constituție nu poate fi primită. Norma constituțională nu distinge în sensul menționat în sesizare, întrucât ipoteza aplicării acesteia este foarte clar definită de legiuitorul constituant, ceea ce exclude necesitatea realizării vreunei distincții. Astfel, art. 85 alin. (3) din Constituție se aplică în situația „remanierii guvernamentale”. Or, interimatul se asigură întotdeauna de către un membru al Guvernului, și nu de către o persoană aflată în afara listei aprobate de Parlament prin acordarea votului de investitură, iar desemnarea ministrului interimar se face pe o perioadă determinată prevăzută chiar de textul constituțional, de cel mult 45 de zile. Prin desemnarea unui sau unor miniștri interimari nu are loc o remaniere guvernamentală, de esența acesteia fiind, așa cum s-a arătat, înlocuirea unor membri ai Guvernului cu persoane care nu se află pe lista aprobată de Parlament la numirea Guvernului. Eventualele schimbări în structura sau compoziția politică a Guvernului, la care se referă

același text constituțional, pot fi analizate în cazul și în legătură cu remanierea guvernamentală, iar nu cu privire la o perioadă tranzitorie, în care funcționarea Guvernului este asigurată de miniștrii rămași în funcție, până la numirea unor noi membri titulari în funcțiile vacante. De altfel, interpretarea în sensul că și în cazul desemnării unuia sau a mai multor membri ai Guvernului ca miniștri interimari aceștia ar trebui supuși verificării și aprobării de către Parlament lipsește de eficiență instituția interimatului și conduce la blocaje instituționale, cu consecințe negative asupra funcționării întregului Guvern și asupra realizării programului acestuia aprobat de Parlament.

De asemenea, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia nerespectarea procedurii impuse de art. 85 alin. (3) din Constituție, în cazul desemnării miniștrilor interimari, ar crea un regim discriminatoriu între candidații la funcția de ministru „în sensul că numai unii dintre aceștia ar trebui supuși verificărilor și, apoi, aprobării Parlamentului”. Aceasta, întrucât miniștrii interimari nu sunt „candidați la funcția de ministru”, ci miniștri în funcție, care exercită pe o perioadă de cel mult 45 de zile și atribuțiile altui membru al Guvernului care „se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106” sau „este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile”. Termenul de cel mult 45 de zile a fost instituit de legiuitorul constituant tocmai pentru a permite realizarea procedurilor legate de numirea noului sau noilor miniștri, în legătură cu aceste proceduri fiind incidente dispozițiile art. 85 alin. (3) din Constituție.

În concluzie, Curtea reține că **dispozițiile art. 85 alin. (3) din Constituție nu sunt aplicabile în cazul desemnării miniștrilor interimari, ci numai în cazul numirii de noi membri ai Guvernului.** Această concluzie rezultă atât din interpretarea literală a textelor constituționale de referință [art. 85 din Constituție se referă la *numirea Guvernului*, pe când art. 107 alin. (3) și (4) din Constituție se referă la *desemnarea* altor membri ai Guvernului ca miniștri interimari], cât și din interpretarea sistematică a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 85 — *Numirea Guvernului*, art. 103 — *Investitura*, art. 104 — *Jurământul de credință*, art. 106 — *Încetarea funcției de membru al Guvernului* și art. 107 — *Primul-ministru*. Numirea miniștrilor în caz de remaniere guvernamentală reprezintă o instituție constituțională distinctă, cu o reglementare constituțională distinctă de aceea a desemnării miniștrilor interimari. Întrucât desemnarea miniștrilor interimari, reglementată de dispozițiile art. 107 alin. (4) din Constituție, nu presupune exercitarea competenței Parlamentului la care face referire art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală, nu se poate susține încălcarea, în cauză, de către Președintele României, a acestei competențe, sau a „procedurii prealabile” impuse de același text constituțional.

În cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională se mai susține că, prin emiterea Decretului nr. 1.358 din 1 octombrie 2009, Președintele României a încălcat prevederile art. 107 alin. (4) din Constituție, raportat la alin. (3) al aceluiași articol, interpretate în sensul că Președintele României nu are posibilitatea de a desemna un ministru interimar în ipoteza încetării prin revocare a funcției ministrului anterior. Se apreciază că „în fapt, prin Decretul nr. 1.358 din 1 octombrie 2009, Președintele României realizează o veritabilă numire a domnului Vasile Blaga în funcțiile de viceprim-ministru și de ministru al administrației și internelor, ceea ce face și mai evidentă încălcarea prevederilor alin. (3) al art. 85 din Constituție de către Președintele României”.

În limitele sesizării și a competenței prevăzute de Constituție și de Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să decidă dacă prin pretinsa încălcare de către Președintele României a dispozițiilor

art. 107 alin. (3) și (4) din Constituție s-a creat un conflict juridic de natură constituțională între Președintele României și Parlament, și, în acest cadru, să dea textelor din Legea fundamentală interpretarea corespunzătoare.

Procedând la interpretarea sistematică a dispozițiile constituționale ale art. 85 — *Numirea Guvernului*, art. 106 — *Încetarea funcției de membru al Guvernului*, art. 107 — *Primul-ministru*, art. 109 — *Răspunderea membrilor Guvernului* și art. 110 — *Încetarea mandatului*, Curtea constată că nu poate fi primită susținerea autorului sesizării potrivit căreia Președintele României nu are posibilitatea de a desemna un ministru interimar în cazul în care funcția de ministru a încetat ca urmare a revocării ministrului titular și nici concluzia în sensul că, procedând astfel, Președintele României a încălcat competența Parlamentului la care face referire art. 85 alin. (3) din Constituție.

Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 90/2001, revocarea din funcția de membru al Guvernului „se face de Președintele României, prin decret, la propunerea primului-ministru.” Chiar dacă, în ceea ce privește cauzele, revocarea se diferențiază de celelalte cazuri de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute de art. 106 din Constituție, fiind o măsură juridică ce reflectă un joc politic al forțelor ce formează echipa guvernamentală, efectele revocării sunt aceleași: încetarea funcției de membru al Guvernului. Prin urmare, în lipsa unei dispoziții constituționale exprese, nu se poate susține că Președintele României nu are posibilitatea de a desemna un alt membru al Guvernului pentru a îndeplini atribuțiile ministrului a cărui funcție a încetat ca urmare a revocării, până la numirea noului ministru, adică până la realizarea remanierii guvernamentale.

Examinând dispozițiile constituționale cu privire la care se arată că ar institui o asemenea excepție, Curtea constată că alin. (3) al art. 107 din Constituție reglementează interimatul funcției de prim-ministru, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că regulile instituite de alin. (3) cu privire la primul-ministru se aplică „în mod corespunzător” și miniștrilor. Această sintagmă a fost introdusă de legiuitorul constituant tocmai pentru a arăta că dispozițiile art. 107 alin. (3) din Constituție trebuie adaptate având în vedere situația miniștrilor, care pot fi revocați de Președintele României, spre deosebire de primul-ministru, în privința căruia art. 107 alin. (2) din Constituție prevede în mod expres că nu poate fi revocat („Președintele României nu îl poate revoca pe primul-ministru.”) Revocarea primului-ministru de către Președintele României ar avea ca efect înlăturarea Guvernului în exercițiu prin simpla intervenție a Președintelui României, ceea ce ar fi în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 109 alin. (1) privind răspunderea politică a Guvernului „numai în fața Parlamentului” și ale art. 110 alin. (2) referitoare la încetarea mandatului Guvernului, potrivit cărora „Guvernul este demis la data retragerii de către Parlament a încrederii acordate sau dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106, cu excepția revocării, ori este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile.” Acesta este motivul pentru care în Constituție, atunci când se face referire la cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului cu raportare la situația primului-ministru, revocarea este exceptată [în acest sens sunt, de exemplu, și dispozițiile art. 110 alin. (2) din Constituție, anterior citate]. Rațiunile care explică excepția instituită de art. 107 alin. (3) din Constituție în privința primului-ministru nu subzistă în cazul miniștrilor și, prin urmare, nu se justifică o astfel de excepție și în privința lor. Ca urmare, desemnarea unui ministru interimar de către Președintele României se poate realiza în oricare dintre cazurile

de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute de art. 106 din Constituție, în vederea asigurării continuității conducerii ministerului până la numirea unui ministru titular, așadar până la realizarea remanierii guvernamentale, în cadrul termenului constituțional de cel mult 45 de zile.

În concluzie, Curtea constată că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Președintele României în legătură cu emiterea de către Președintele României a Decretului nr. 1.358 din 1 octombrie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 1 octombrie 2009. Dispozițiile art. 85 alin. (3) din Constituție sunt aplicabile în situația numirii de noi membri ai Guvernului, iar

nu în situația desemnării miniștrilor interimari, această din urmă procedură fiind guvernată de dispozițiile art. 107 din Constituție. În ceea ce privește excepția stabilită de art. 107 alin. (3) din Constituție, aceasta este de strictă interpretare și aplicare, referindu-se numai la primul-ministru.

Curtea s-a pronunțat în limitele sesizării, în conformitate cu dispozițiile art. 10 și art. 34 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care nu permit extinderea cadrului procesual cu privire la alte *autorități publice*, nici cu privire la alte *texte legale* decât cele precizate în cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), art. 34 și art. 35 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Președintele României în legătură cu emiterea de către Președintele României a decretului de desemnare a unui ministru interimar menționat în sesizare. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Parlamentului României și Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 18 noiembrie 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

